As dúas Marías

Estrofas **G – D – Em – Bm – C – G – Am – D**
Retrouso **G – D – Em – Bm – C – D – G**
Ponte / transición **Em – Bm – C – D**

Estrofa 1
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Dúas sombras pola rúa,
dous silencios ao pasar.
Compostela bate a néboa,
e dous ollos para mirar.
Foron Maruxa e Corália,
camiñando man a man.
Levan fame, levan berros,
mais xuntas elas están.

Estrofa 2
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Naceron nuns tempos malos,
décadas escuras son.
Casa de xente rebelde,
moito iso non axudou.
E chegou o mes de xullo,
e ese medo alí quedou.
Moitos lles berraban “roxas”,
mais o seu sangue non dobrou.

Pre-retrouso
Em – Bm – C – D
E Compostela calaba,
as pedras sabían falar.
Había portas ben pechadas
e ollos que non queren mirar.

Retrouso
G – D – Em – Bm – C – D – G
E alí van as dúas Marías
por Compostela andar.
As flores levan no pelo,
mais o mundo queda atrás.
Que ninguén borra os camiños,
nin as pegadas ao andar,
pois quen loita por ser Ceibe,
non se pode silenciar!

Despois do retrouso
Em – Bm – C – D
As Marías, dúas mulleres,
dous corazóns contra o chan.
Medo e morte percorrían,
foi loita por respirar.

Estrofa 3
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Pero o tempo non esquece,
as pedras saben gardar
as historias dos que loitan,
as dúas xuntas, man a man.
E un día cambiou o xeito
no que a cidade as mirou.
Xa non eran inimigas,
pois a razón afincou.
Dúas figuras na Alameda
ben se vían ao pasar,
vendo a xente que camiña,
Compostela está a espertar.

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Despois do retrouso
Em – Bm – C – D
As Marías, dúas mulleres,
dous corazóns contra o chan.
Medo e morte percorrían,
foi loita por respirar.

Final
G – D – Em – Bm – C – G – Am – D
Agora son elas dúas,
que nos ven ao seu pasar.
Non lles preguntes que foron,
pregunta por que calar.
Maruxa e Corália foron,
dúas sombras que hoxe están,
mirando pra Compostela,
na Alameda, man a man.

Retrouso final
Repite o retrouso completo.